

اقبال گوید چون با نیچه هم عصر بود در آلمان

او از خاکیان بی زار بود

هم چوموسی طالب دیدار بود

او به لا در ماند تا الا نرفت

از مقام عبده بیگانه رفت

باز حللاج بی دار و رسن

نوع دیگر گفت آن حرف کهن

ده سال آخر عمر در بیخبری محض ور حالت نبود ذهن بود